

L'ARMA LLANCÍVOLA DE LA IMMIGRACIÓ

En la lluita intestina que lliuren entre si les diferents potències imperialistes, tot val, i el proletariat, els sense reserves, no som més que carn de canó utilitzada pels seus interessos. En aquesta lluita, tots els estats burgesos són igual de criminals i assassins.

El setembre de 2021, gairebé 14.500 persones es van aglomerar sota un pont, a les portes dels EEUU al Río Bravo, perseguides a cavall per la policia estatunidenca perquè no entressin al país. La majoria eren haitians, però no venien d'Haití, sinó que estaven vivint en altres llocs de Llatinoamèrica. Dormien entre enderrocs i fems; a la travessia varis van ser assassinats, a més de patir violacions. Els EEUU ràpidament els va enviar directament de tornada a Haití, omplint diversos avions al dia, independentment que ja no hi visquessin, retornant-los a un lloc on no els hi quedaven arrels. El 2018 les diferents caravanes d'immigrants que van partir sobretot des d'Hondures i Mèxic cap EEUU van arribar a aglutinar unes 10.000 persones. Aquestes caravanes són gestionades per Mèxic; sobretot a través de Tapachula, el poble mexicà fronterer amb Guatemala. Allà empresonen, apallissen, torturen als immigrants i els retornen a l'altre costat de la frontera o bé els deixen partir als EEUU, no sense extorsions, en funció dels interessos de l'estat burgès mexicà: quan vol reclamar més diners dels EEUU els deixen continuar per generar un problema a la frontera dels EEUU, quan rep els diners no deixa passar a ningú. **Aquestes caravanes no s'organitzen de manera espontània, per poder mobilitzar grups tan grans de persones alhora es necessiten mitjans i una xarxa coordinada.** El diari burgès espanyol El País recollia el mes de setembre passat que a l'actual caravana un comandant haitià era qui mobilitzava la majoria: *"El comandant Lempira ja no pot mirar enrere. Va ser una de les cares visibles (...) de les caravanes dels últims dies. Va mobilitzar a centenars d'haitians i centreamericans desesperats per fugir de Tapachula a través de grups de WhatsApp i convocatòries públiques al parc central"*. (El País, 13-09-2021). El 2018 l'Església catòlica va posar els mitjans (al·lotjament i menjar) perquè els immigrants poguessin anar avançant cap EEUU. Només el mes d'agost passat, als EEUU van detenir a 209.000 immigrants i aquesta xifra és menor que la de juliol (El País, 20-09-2021).

9.000 persones, el mes de maig i en un sol dia, van ser llançades per l'estat burgès marroquí a travessar la frontera entre el Marroc i l'estat capitalista espanyol arribant a Ceuta. El criminal estat espanyol va enviar l'exèrcit que, juntament amb la policia, el mateix dia els van anar retornant al Marroc, perseguint-los per l'aigua i per la platja. Els dies posteriors les forces repressives de l'estat burgès van anar a la caça, com si d'animals es tractés, dels que no van aconseguir fer fora; els immigrants s'arribaven a amagar a les clavegueres per no ser retornats. Als menors que es van quedar a Ceuta els tenien i tenen encara amuntegats en barracons, en condicions immundes. La burgesia va tenir el desvergonyiment de publicar el mes de maig (El País, 13-05-2021) que deixarien de despullar i explorar els genitals dels menors per fixar la seva edat (cosa que significa que porten anys fent-ho) i que deixarien de lligar als seus lliats a qui tingués *"trastorns de conducta"*, és a dir, als qui es rebel·lessin contra el seu empresonament en els centres de menors i les infames condicions en les que els tenen.

El 2020 van arribar a l'illa Gran Canària a l'estat espanyol en patera uns 23.000 immigrants (la majoria, uns 15.000, ho van fer d'agost a novembre). Va haver-hi dies en què arribaven en total més de 2.000 immigrants en pateres per la ruta que surt dels ports marroquins d'Al-Aaiun i Dakhla. En els centres on els tanquen no hi ha els mínims serveis bàsics, són insalubres i el menjar que els donen és escàs i dolent, motiu pel qual s'han anat amotinant en centres de una o altra illa amb la consegüent repressió brutal de la policia espanyola que després de cada motí s'emporta a diversos immigrants presos. A l'illa d'El Hierro, on arriben les pateres que es desvien de rumb i no arriben a Gran Canària, la Creu Roja va ser l'encarregada de tancar-los en un barracó en un lloc inaccessible de l'illa i custodiar-lo perquè ningú pogués acostar-se i veure les condicions en les que els tenien presos. El criminal estat marroquí els utilitza d'arma llancívola per pressionar l'estat espanyol i la Unió Europea en la seva posició envers el Sàhara i perquè li donin més diners per contenir-los. El criminal estat espanyol els persegueix i els tanca fins expulsar-los sense miraments.

La ruta per mar des d'Algèria a l'estat espanyol està reactivant-se des de 2019. A les platges d'Almeria van trobar 9 cadàvers el mes de setembre, entre ells un nen. El 2020 van arribar més de 11.000 immigrants per aquesta ruta. L'estat burgès algerià també pressiona tant la Unió Europea com l'estat espanyol per rebre més diners i en la seva relació amb el Marroc; potència rival en el nord d'Àfrica.

Clarament tots aquests Estats permeten i donen carta blanca a les anomenades màfies perquè treguin les embarcacions al mar o moguin els immigrants pels deserts. La veritable màfia són tots i cadascun dels estats capitalistes burgesos.

Al març de l'any passat l'estat capitalista turc va llançar a més de 130.000 persones a la frontera amb Grècia. En aquest cas el *matón* Turquia va declarar obertament que obria les fronteres perquè la UE complís amb els pagaments promesos per contenir els refugiats; l'exèrcit grec directament els va disparar i llençar gas, assassinant a varis immigrants. Quan els immigrants entren per mar a Grècia, la policia grega els retorna a aigües turques en botes inflables que la pròpia policia punxa perquè s'enfonsin, quan entren pel riu Evros la policia turca i grega juguen a un ping pong macabre amb els immigrants que són enviats d'un costat a un altre diverses vegades.

El 2015 més d'un milió de refugiats van arribar a Europa i el resultat va ser el pacte amb Turquia per pagar-li 6.000 milions d'euros a canvi dels seus serveis com a carceller i *matón* a sou. Turquia encara no ha rebut tots aquests diners i cada vegada que llança a carn humana a les fronteres de la UE, la UE li deixa anar una mica més. A Turquia és sabut que els refugiats són utilitzats per treballar en els tallers tèxtils de sol a sol vivint amuntegats en els camps de refugiats. A la "humanista" Europa els van ficar i continuen ficant en camps de refugiats que quadruplicuen la capacitat per la qual van ser construïts, com el de Moria a Grècia, que es va incendiar el 2020 amb 12.000 persones vivint-hi quan es va construir per 3.000. Allà les burgesies tanquen a la població sobrant, a qui continuen explotant en les pitjors condicions, fins que ni tan sols els serveixin per a això i acabin fent sabó amb les seves cendres.

L'estat bielorús està organitzant l'arribada d'immigrants a les fronteres d'Europa per Lituània, Letònia i Polònia per pressionar contra les sancions i bloquejos efectuats per la UE. Més de 3.000 persones han intentat entrar a Lituània en el que va d'any. Són bielorussos o d'algun país veí? No, provenen sobretot de l'Iraq, transportats fins a Minsk per enviar-los contra les fronteres de la UE. Els estats lituà, letó i polonès han portat l'exèrcit a les zones frontereres, decretant l'estat d'emergència, arrestant els immigrants i retornant-los o deixant-los en els boscos on acaben morint de fred. Polònia ha aprovat la construcció d'un mur i Alemanya desplega la seva policia fronterera per a assegurar-se que Polònia no li faci la mateixa jugada.

L'estat burgès francès tampoc té objecció en pressionar el Regne Unit a través del Canal de la Mànega deixant que els immigrants creuin al costat anglès; la resposta de la burgesia anglesa ha estat posar a patricular un vaixell de guerra a les aigües del canal i com altres països veïns, proposar pagar a tercers països situats en un altre continent per a enviar-hi a tots aquells que demanin asil.

La UE s'ha dotat d'una policia de fronteres pròpia, (Frontex), amb pressupost propi, amb mil agents que s'ampliaran a deu mil, per la devolució en calent dels immigrants, com a demostració de la seva unió imperialista cada vegada més estreta en l'àmbit militar i com a demostració que la UE s'està conformant com un únic estat amb una frontera exterior comuna.

A la burgesia li interessa la immigració controlada per poder baixar el preu de la força de treball i realitzar una explotació feroç a la classe obrera immigrant sense papers en els moments del cicle econòmic que els interessa, però la seva arribada massiva i sense control li suposa un problema.

Per poder controlar tota aquesta massa d'immigrants la burgesia compta amb les ONG i organitzacions "humanitàries" la funció de les quals és la de gendarme i carceller. Són els encarregats de fer l'inventari del número d'immigrants que arriben, controlen el seu tancament, reprimeixen les rebel·lions, s'asseguren que vagin a treballar gratis on la burgesia necessiti, imposen les duríssimes condicions en les que són tancats, i són els xivatos de la policia. Tot això a cop de subvencions i donacions milionàries. **Aquest és el veritable caràcter criminal d'aquestes organitzacions malgrat tota la seva verborrea lacrimògena i altruista.**

De les xifres oficials de morts en les rutes migratòries que dona la burgesia no es pot fer ni cas, oficialment diuen que unes 4.000 persones moren l'any, però qui pot comptar a tots els que s'ha empassat el mar, els deserts, les muntanyes, rius i boscos i tots els assassinats que les policies frontereres i màfies oculten?

Aquestes masses humanes utilitzades per les diferents burgesies com ariet estan conformades per una amalgama d'estrats socials arruïnats als països d'origen, una barreja d'origen proletari i petit-burgès. Sovint, els desorbitats preus que cobren els "coiots" i màfies vàries no els pot pagar el proletariat, només la petita burgesia. Aquesta petita burgesia es veu proletaritzada i acaba treballant als països d'arribada amb una elevada explotació en sectors en què la burgesia imposa baixíssimes condicions de treball (jornalers del camp, neteja, càrnies, hostaleria, construcció, etc.). Un dels motius pels quals, malgrat aquestes condicions de treball asfixiants, no hi ha més

explosions en els centres de treball és que un sector important d'aquests elements petitburgesos proletaritzats no ha renunciat a continuar sent el que era als seus països d'origen, petita burgesia. El seu somni és estalviar per muntar un negoci al seu país d'origen, comprar una casa, etc. i per complir aquest somni petitburgès s'accepten les pitjors condicions de treball dificultant la polarització de la lluita en els centres de treball. A això se li suma l'afluència de la pròpia petita burgesia arruïnada local, amb els mateixos resultats:

"(...) en tot país capitalista existeixen sempre, al costat del proletariat, extenses capes de petita burgesia, de petits propietaris. El capitalisme ha nascut i continua naixent, constantment, de la petita producció. Una sèrie de noves "capes mitges" són inevitablement formades, una vegada i una altra pel capitalisme (...). Aquests nous petits productors són novament llançats, de manera no menys infal·lible, a les files del proletariat. És molt natural que la concepció del món petitburgesa irrompi una vegada i una altra en les files dels grans partits obrers." (Marxisme i revisionisme, Lenin, 1908).

L'oportunisme es caracteritza per fer que el proletariat defensi els punts de vista de la petita burgesia, enlloc que la petita burgesia arruïnada renunciï als seus punts de vista i abraçi els del proletariat.

Aquesta barreja de masses proletaritzades del món en els centres d'explotació capitalista, a nivell immediat, realimenta les ideologies petit burgeses d'origen, combinades amb el somni d'escapar de la proletarització. Però **al mateix temps és una oportunitat de superar l'estretor nacional i de reintroduir als països d'origen les posicions comunistes.** Històricament, molts comunistes s'han format en la immigració. A tall d'exemple, el Partit Comunista Xinès (l'original marxista, no la seva degeneració posterior maoista) es va fundar per part d'enginyers que van anar a formar-se a fàbriques franceses on van entrar en contacte amb les idees comunistes, introduint-les posteriorment a la Xina.

La tasca dels comunistes és denunciar l'ús criminal de les masses proletaritzades com arma llancívola entre imperialismes, combatre la difusió dels punts de vista de la petita-burgesia (d'on sigui o vingui) entre el proletariat, ensenyar a aquestes capes proletaritzades que en el capitalisme no hi ha lloc per elles com a "classes mitges" i que han d'abraçar els punts de vista revolucionaris del proletariat, organitzar conjuntament per la lluita immediata les masses proletaritzades superant qualsevol nacionalisme o divisió de llengua, difondre les posicions del marxisme en el lloc d'actuació i introduir-les en els llocs d'origen dels treballadors immigrants, aprofitant les relacions que encara mantenen amb aquests països.

Una única vegada a la història hi ha hagut un país on qualsevol treballador del món, sense necessitat de cap formalisme, era automàticament ciutadà de ple dret: la Rússia de després de la Revolució d'Octubre, abans que la contrarevolució estalinista destruís el caràcter de classe d'aquesta revolució amb la mentida del "socialisme en un sol país".

Només la revolució social anticapitalista podrà fer néixer, de les cendres del capitalisme criminal, una societat sense classes, sense estat ni fronteres, sense immigració forçada ni il·legal, sense guerres ni fam, sense propietat privada, ni diners ni treball assalariat: el Comunisme.